

MINISTERUL JUSTIȚIEI
A REPUBLICII MOLDOVA

Judecătoria Buiucani

MD-2012, str.M.Viteazul 2.

mun.Chișinău

Tel.29-50-92

29-50-96

МИНИСТЕРСТВО ЮСТИЦИИ
РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

Суд Буюкань

МД-2012,ул.М.Витеазул 2

тел.29-50-92

29-50-96

„30” septembrie 2016 nr.10-552/16

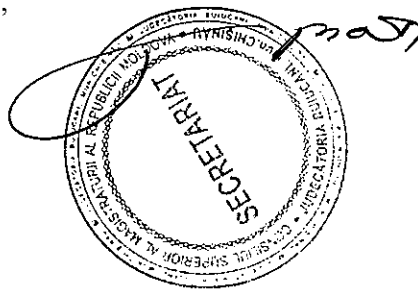
Curtea Constituțională a Republicii
Moldova

Expediem în adresa Dvs., pentru examinare potrivit competenței, cererea avocatului Emanoil Ploșniță în interesele lui Domnica Manole, privind excepția de neconstituționalitate a art.274 alin.(7) Cod de procedură penală, ridicată în cadrul procesului penal nr. 14-ij_10_10764-06092016.

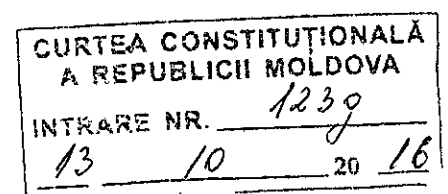
Anexă: cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 11 file.

Judecător în judecătoria Buiucani,

mun. Chișinău

Victor Rațoi

ÎNCHIEIERE
În numele Legii

Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
30 septembrie 2016

mun. Chișinău

Instanța formată din
Judecător de instrucție
Grefier
Cu participarea
Procurorului
Avocatul

Victor Rațoi
Rodica Tuchila

Andrei Baeșu
Emanoil Ploșniță

a examinat în ședință judiciară publică plîngerea avocatului Emanoil Ploșniță, în interesele cet. Domnica Manole, împotriva actelor procuraturii Anticorupție și, -

a constatat:

La 06 septembrie 2016, în judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, a fost înregistrată plîngerea depusă de avocatul Emanoil Ploșniță, în interesele petiționarei Domnica Manole, prin care se solicită anularea ordonanței procurorului anticorupție Viorel MORARI din 25 iunie 2016 privind anularea ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale, emisă la 20.03.2015 de către Procurorul în Procuratura anticorupție Alexandru Cernei, în cadrul procesului penal nr. 4ipr/i5 ca fiind anticonstituțională.

În procesul examinării plîngerii, avocatul a înaintat o cerere de înaintare în adresa Curții Constituționale a sesizării privind excepția de neconstituționalitate a art. 274 alin. (7) Cod de procedură penală - "Dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale, procurorul anulează ordonanța pe care a emis-o și dispune începerea urmăririi penale."

În susținerea cererii înaintate s-a menționat faptul că, procurorul V. Morari s-a axat anume pe prevederile legale menționate reluînd procesul penal, deși nu a invocat expres în ordonanța în cauză aceste prevederi.

Procurorul a solicitat respingerea cererii formulate de către avocat pe motiv că este neîntemeiată.

Examinînd cererea și audiind explicațiile participanților, instanța ajunge la concluzia că aceasta este întemeiată și urmează să fie expediată spre soluționare Curții Constituționale.

Instanța constată că sesizarea formulată întrunește condițiile stabilite în pct. 3 alin. 82 din HCC nr. 2 din 09.02.2016, în situația în care nu a fost identificată o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

Luînd în considerație prevederile art. 7 alin. (6) din CPP, indicația expresă cuprinsă la pct. 81 din HCC nr. 2 din 09.02.2016, în situația în care condițiile de la pct. 82 din aceeași hotărîre sunt întrunite, instanța de judecată consideră necesar de a suspenda procesul de examinare a plîngerii avocatului E. Ploșniță formulată în interesele lui Manole Domnica.

În conformitate cu prevederile art. art. 341 alin. (1) și 342 alin. (2) din CPP, instanța de judecată-

dispune:

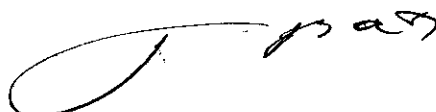
Se sesizează Curtea Constituțională în vederea soluționării cererii depuse de avocatul Emanoil Ploșniță privind excepția de neconstituționalitate a art. 274 alin.(7) Cod de procedură penală.

Se remite după competență Curții Constituționale: a) sesizarea depusă de avocatul Emanoil Ploșniță privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a alin.(7) al art. 274 Cod de procedură penală - "Dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale, procurorul anulează ordonanța pe care a emis-o și dispune începerea urmăririi penale."

Procesul de examinare al plîngerii avocatului Emanoil Ploșniță în interesele petiționarei Domnica Manole se suspendă

Încheierea poate fi contestată odată cu fondul cazului dat.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Victor Rațoi

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Nume/Denumire **MANOLE** 2. Prenume **Domnica**

3. Funcția judecător, Curtea de Apel Chișinău

4. Adresa mun. Chișinău, str. N. Russo nr. 2, ap. 9

5. Tel./fax

6. Numele și prenumele reprezentantului* **PLOȘNIȚA Emanoil**

7. Ocupația reprezentantului **avocat**

8. Adresa reprezentantului *mun. Chișinău, bd. Moscova, 6.*

9. Tel. **079442322** 10. Fax / E-mail: *emanoil.plosnita@gmail.com*

11.

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

II – OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea Partea a II-a a Noțiței Explicative)

12

Prin prezenta sesizare se invocă neconstituționalitatea prevederilor art. 274 alin. 7 Cod de procedură penală, *„Dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale, procurorul anulează ordonanța pe care a emis-o și dispune începerea urmăririi penale”*, în temeiul art. 1, alin. (3) art. 4, art. 16, art. 23 alin. (2) și art. 26 din Constituție.

Dacă este necesar, continuați pe o filă separată

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

(A se vedea Partea a III-a a Notiței Explicative)

13.

La data de 20.02.2015, în baza *Actului de constatare nr. 02/39 din 12 februarie 2015* al Comisiei Naționale de Integritate, adoptat în privința judecătorului din cadrul Curții de Apel Chișinău, **Domnica Manole**, pe faptul, că ultima a încălcat regimul juridic al declarării veniturilor și proprietății pentru anul 2013, prin neindicarea în declarația cu privire la venituri și proprietăți pentru anul 2013, a tuturor bunurilor și veniturilor deținute în proprietate.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura anticorupție, **Alexandru Cernei** din **20 martie 2015**, s-a dispus: de a *refuza începerea urmăririi penale în privința judecătorului Curții de Apel Chișinău, Manole Domnica, din motivul că în circumstanțele speței, acțiunile judecătorului Manole Domnica, nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în prevederile art. 352¹ din Cod penal, clasarea procesului penal nr. 41pr/15 din 20.02.2015.*

La **25 iunie 2016**, procurorul anticorupție **Viorel Morari**, a dispus *anularea ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale* emisă la 20.03.2015 de către procurorul în Procuratura anticorupție **Alexandru Cernei**, în cadrul procesului penal cu nr. 41pr/15 înregistrat în Registrul nr. 1 al Procuraturii anticorupție la 20.02.2015, și *efectuarea unui control suplimentar în conformitate cu prevederile art. 274 CPP.*

În motivarea ordonanței, procurorul anticorupție **V. Morari** a indicat că „verificând materialele procesului penal în corelație cu ordonanța emisă, și circumstanțele *de jure și de facto* ale cazului, consideră că decizia din 20.03.2015 privind refuzul în începerea urmăririi penale este *neîntemeiat, neexistând în fapt cauze care au determinat luarea acestei decizii, iar în scopul reparării acestei erori de drept*, se impune anularea actului procesual din următoarele considerente:

- În cadrul procesului penal nu a fost verificată proveniența mijloacelor financiare în sumă de 17 211,23 EUR care au fost rulate pe contul de card nr. 22592032366 al cărui titular este soțul doamnei **D. Manole, Vasile MANOLE.**
- De asemenea, nu s-a dat apreciere, din ce considerente acești bani nu au fost indicați în declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2013 depusă de ultima la 28.03.2014.

Din cele specificate, se relevă faptul că **procurorul**, la adoptarea hotărârii de refuz în pornirea urmăririi penale, *a apreciat necorespunzător circumstanțele cazului și situația de facto*, ceea ce *exclde caracterul întemeiat al hotărârii procesuale* în cauză, iar încălcările depistate, au dus la adoptarea unei hotărâri **neîntemeiate și premature**, fapt ce impune necesitatea anulării acesteia”

Potrivit motivației expuse în ordonanța din 25.06.2016, ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 20.03.2015, a fost anulată datorită unor **carență** de procedură imputabil procurorului de caz.

La 15.08.2016, avocatul **Emanoil PLOȘNIȚĂ**, acționând în interesele **D. Manole**, a contestat ordonanța procurorului anticorupție **V. Morari** din 25.06.2016.

La 26.08.2016, prin ordonanța Procurorului General-interimar, **Eduard HARUNJEN** plângerea avocatului **E. Ploșniță** a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea ordonanței, Procurorului General-interimar, **Eduard HARUNJEN**, a indicat *inter alia* că „*avocatul a omologat procedura prevăzută de art. 274 alin. 7 Cod procedură penală cu cea de reluare a urmăririi penale, reglementată de art. 287 al aceluiași cod, încercând să aducă, astfel, cazul concret sub incidența Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015*”.

În acest sens, în opinia procurorului **E. Harunjen**, „argumentele expuse sunt absolut lipsite de temei, dat fiind faptul că interpretarea extincțivă a legii de procedură penală este inadmisibilă”.

La 06.09.2016, avocatul **Emanoil PLOȘNIȚĂ**, a contestat în temeiul art. 313 CPP, ordonanța Procurorului General-interimar din 26.08.2016, invocând *inter alia* în calitate de temei al contestației inaplicabilitatea prevederilor art. 274 alin. (7) CPP, ca fiind contrare Constituției și CEDO.

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

(A se vedea Partea a IV-a a Notiței Explicative)

14.

A. Admisibilitatea

În speță, procesul penal în privința autorului sesizării, a fost reluat în temeiul prevederilor art. 274 alin. (7) CPP, **la un an și trei luni**, ulterior emiterii ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale, din motivul că în acțiunile judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole, în circumstanțele stabilite, nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în prevederile art. 352¹ din Codul penal și clasarea procesului penal nr. 41pr/15 din 20.02.2015, invocându-se constatarea, în cadrul unui „*control ierarhic superior*”, carențe de procedură, imputabile procurorului de caz. Or, plângerea împotriva ordonanței procurorului de anulare a ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale, se întemeiază în esență pe inadmisibilitatea aplicării prevederilor art. 274 alin. (7) CPP, în fraudarea reglementărilor constituționale și internaționale în domeniul protecției și apărării drepturilor omului, instituită la art. 2 alin.(2), (5) CPP, motiv din care potrivit exigențelor de admisibilitate definite în hotărârea CC nr. 15 din 06 mai 1997 și art. 7 alin. (3) CPP, prezenta sesizare nu poate fi respinsă ca fiind inadmisibilă din lipsa legăturii „*organică, logică între problema de neconstituționalitate și fondul cauzei*”.

B. Neconstituționalitatea art. 274 alin. (7) CPP prin prisma valorilor și principiilor constituționale în sensul art. 1 alin. (3), art. 4, art. 16, art. 23 alin. (2) art. 26 din Constituție.

La art. 274 CPP este reglementată procedura începerii urmăririi penale, reprezentând în esență examinarea preliminară a temeiniciei suspiciunilor de comitere a infracțiunii, atât *in abstracto* cât și *in concreto* de către o anumită persoană, sub aspectul existenței în cuprinsul actului de sesizare a bănuielii rezonabile că a fost săvârșită o infracțiune și lipsei circumstanțelor care exclud urmărirea penală.

La alin. (7) art. 274 CPP este reglementată procedura de retractare de către procuror a hotărârii privind refuzul în pornirea urmăririi penale, „**dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale**”. Or, norma menționată, permite procurorului de a iniția oricând urmărire penală și în lipsa unor temeieri clar definite, care ar putea fi considerate judicioase în fiecare caz individual, inclusiv pe marginea acuzațiilor de comiterea infracțiunii, pe care le-a respins ca fiind insuficiente pentru pornirea urmăririi penale, atât *in-rem* cât și *in personam*.

În situația în care, organul de urmărire penală, sau procurorul a comunicat persoanei, că în privința acesteia a fost examinată o cerere de urmărire penală sau un denunț de comiterea infracțiunii, în care îi sunt aduse acuzații penale și procesul penal a fost clasat în temeiul ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale, norma supusă controlului de constituționalitate, subordonează persoana „*discreție*” nelimitate a procurorului, pentru un termen nedefinit și pentru circumstanțe care pot fi invocate aleatoriu, în ceia ce privește pornirea urmăririi penale *in personam*, refuzată anterior.

Procurorul în raport cu persoana în privința căreia a refuzat pornirea urmăririi penale, potrivit normei supuse controlului de constituționalitate, va cumula atât „*inițiativa*” redeschiderii procesului penal având ca obiect anularea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale cât și cea de decizie pe marginea retractării hotărârii de refuz în începerea urmăririi penale a persoanei, plasând persoana într-o stare de incertitudine privind situația sa juridică în cadrul unui proces penal, lăsată discreției nelimitate a procurorului de o „*competență*” abstractă și împotriva abuzurilor căruia, nu există nici un remediu legal. Or, potrivit caracteristicilor constituționale ale statului, definite de Curtea Constituțională în jurisprudența sa constantă, într-o societate democratică atribuția de bază a statului este protecția persoanei, prin instituirea normelor procesual-penale, statul urmărește scopul de a proteja persoana și societatea de infracțiuni, dar, în același timp, **să protejeze persoana și societatea de abuzurile persoanelor investite cu atribuții de cercetare a infracțiunilor**, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată (*hot. CC nr. 12 din 14.05.2015, §41*).

Formularea normei supuse controlului constituționalității, nu asigură o protecție eficientă împotriva eventualelor abuzuri ale persoanei investite cu atribuții de cercetare a infracțiunilor și totodată nu satisface exigențele de calitate a legii în sensul definit de CtEDO, exigențe reținute de Curtea Constituțională drept condiții impuse la **art. 23 din Constituție**, (*hot. CC nr. 26 din 23.11.2010*).

Astfel, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică (*idem*). Or, într-un stat democratic de drept protejarea și promovarea drepturilor și libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (*hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004*).

Formularea supusă controlului de constituționalitate, identică celei stipulate în alin. (1) art. 285 CPP, a fost declarate de Curtea Constituțională cu ocazia exercitării controlului constituționalității alin. (1) al art. 285 CPP, ca fiind neconstituțională, reținând *inter alia* și posibilitatea nelimitată a organelor de urmărire penală **să comită un abuz de natură procedurală prin redeschiderea procedurilor finalizate** (*hot. CC nr. 12 din 14.05.2015, §75*), susceptibile unor repercusiuni în privința persoanei, iminența cărora, în condițiile reglementărilor procesual penale naționale, urmează a fi înțeleasă de persona vizată, cu ocazia comunicării ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale pe marginea unor acuzații penale formulate la adresa sa de către un terț și examinate de procuror, care la rândul său dispune de posibilitatea nelimitată de a-și retracta atât propria hotărârea de refuz în pornirea urmăririi penale, cât și a altui procuror în cadrul procedurii de control. Or, responsabilitatea pentru carențele procedurale admise de către procuror, este pusă exclusiv în seama persoanei, persoana urmând a suporta totodată și consecințele eventualelor abuzuri, iminența cărora este provocată de calitatea legii.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale *hotărârea nr.10 din 16.04. 2010*, pct.7, în Republica Moldova dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (*soft law*), ea devenind parte integrantă a dreptului intern.

Potrivit prevederilor art. 4 din Constituție, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 din Convenție, i se recunoaște un loc „eminent” într-o societate democratică¹ și care nu poate fi sacrificat pentru oportunități (*cauza Kostovski v. Olandei, 29.11.1989, §44*), motiv din care constituționalitatea alin. (7) art. 274 CPP, urmează a fi analizată și în lumina **dreptului la apărare**², în calitatea sa de scop și obiect al art. 6 §1 din Convenție (*cauza Adolf v. Austria, 26.03.1982, §30*).

În acest context, statutul persoanei, în privința căreia au fost examinate de către procuror acuzații penale, în speță de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal și pe marginea cărora a fost adoptată hotărârea de neîncepere a urmăririi penale, fără a i se acorda un statut formal de „bănuît”, urmează a fi aplicat conceptul „material” și nu „formal” al noțiunii de acuzație (*cauza Adolf v. Austria 26.03.1982, §30*).

Procedura supusă controlului constituțional trebuie analizată „după aparențe” și investigată „realitatea” procedurilor (*cauza Deweer c. Belgiei 27.02.1980 §44*), în raport cu impactul aplicării normei supusă controlului constituționalității în privința principiilor și valorilor constituționale consfințite la art. 1 alin.(3), art. 16, art. 23 și art. 26 alin.(2) din Constituție. Or, anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale *in personam* și dispunerea începerii urmăririi penale spre deosebire de neînceperea urmăririi penale *in rem*, potrivit conceptului material al noțiunii de „acuzație”, implică atribuirea *ipso facto* a statutului de „acuzat”, (bănuît), statut pe care persoana îl dobândește în momentul în care în privința acesteia sunt examinate acuzații de comiterea infracțiunii și respinse prin ordonanța susceptibilă căilor de atac.

Posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa, constituie un principiu constituțional desprins din art. 21 din Constituției (*hot. CC nr. 26 din 23.11.2010 §5*). În acest sens, persoana în privința căreia au fost examinate acuzații de comiterea infracțiunii în cadrul procesului penal, spre deosebire de persoana în privința căreia acuzațiile au fost examinate în cadrul procesului de urmărire penală, procedurile finalizându-se cu încetarea sau clasarea procesului de urmărire penală, nu dispune de garanțiile de

¹ Noțiunea de stat democratic, în sensul art. 1, alin. 3 din Constituție, potrivit prevederilor art. 4 din Constituție, nu poate fi interpretată în alt mod, decât în modul definit de CtEDO.

² Drept consfințit și garantat la art. 26 din Constituție.

remediere a „viciilor de procedură” în condițiile impuse reluării urmăririi penale, elucidate de Curtea Constituțională în hotărârea nr.12 din 14.05.2015. Or, potrivit prevederilor art. 274 alin. (6) CPP, ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, rămâne definitivă, în rezultatul examinării contestației în temeiul art. 313 CPP sau prin necontestare în termenul stabilit de lege.

În condițiile reglementărilor în vigoare, norma supusă controlului constituționalității, realizează atât diferențierea de tratament în ceea ce privește garanțiile procedurale împotriva unor abuzuri la adresa persoanei, cât și limitarea dreptului la apărare recunoscut și la art. 26 din Constituție (în sensul posibilității de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărare sa), a persoanei în privința căreia s-a dispus neînceperea urmăririi penale și cea în privința căreia urmărirea penală a fost încetată sau clasată, doar pe baza lipse de statut procedural a persoanei în privința căreia acuzațiile de comiterea infracțiunii sunt examinate în cadrul procesului penal – faza preliminară.

Diferențierea de tratament, în ceea ce privește exigențele procedurale în sensul certitudinii la care este îndreptățită persoana în privința căreia a fost încetat sau clasat un proces de urmărire penală, (garanțiile împotriva unor abuzuri procedurale și modalității de corectarea a erorilor sau omisiunilor admise de procuror sau organul de urmărire penală), a procedurii de retractare a ordonanțelor de refuz în pornirea urmăririi penale, instituită la art. 274 alin.(7) CPP și reluarea procesului de urmărire penală în temeiul art. 287 CPP, este realizată pe bază de criterii formale – statutul formal a persoanei în cadrul procedurii de examinare a temeiniciei acuzațiilor de comiterea infracțiunii care i se aduc. Or, orice diferențiere în situații similare constituie o diferențiere de tratament discriminatorie în sensul art. 14 din Convenție.

În acest sens, diferențierea de tratament în asigurarea dreptului la apărare în cadrul procedurii de retractare a ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale, instituită la art. 274 alin. (7) CPP în raport cu procedura de retractare a ordonanței de clasare sau încetarea urmăririi penale (art. 287 CPP), în lipsa unei justificări obiective și rezonabile, va antrena violarea art. 14 din Convenție (cauza Marckx v. Belgiei 13.06.1979 §41, 43) și implicit art. 16 din Constituție.

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

(A se vedea capitolul V al Noțiții Explicative)

15.

Declararea prevederilor art. 274 alin. (7) Cod de procedură penală, *Dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale, procurorul anulează ordonanța pe care a emis-o și dispune începerea urmăririi penale*”, ca fiind neconstituționale.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea capitolul VI din Notița Explicativă)

16.

VII - LISTA DOCUMENTELOR

17. a) Ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 20.03.2015

b) Ordonanța procurorului V. Morari din 25 iunie 2016 de anulare a ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 20.03.2015

c) Ordonanța Procurorului General-interimar E. Harușjen din 26 august 2016

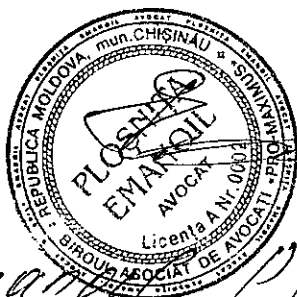
VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

(A se vedea capitolul VIII al Noțiiei Explicative)

18. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul mun. Chișinău Republica Moldova

Data 29 septembrie anul 2016

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

Emanuela Plosnița - avocat.